

Repertoriul jurisprudenței

Cauza T-170/16

**Guardian Glass España, Central Vidriera, SLU
împotriva
Comisiei Europene**

„Acțiune în anulare – Ajutoare de stat – Avantaje fiscale acordate de o entitate teritorială a unui stat membru – Schemă de ajutor declarată incompatibilă cu piața internă – Punere în aplicare a deciziei – Obligația de a verifica situația individuală a beneficiarilor – Lipsa luării de poziție de către Comisie – Act care nu poate fi supus căilor de atac – Inadmisibilitate”

Sumar – Ordonanța Tribunalului (Camera întâi) din 11 octombrie 2017

1. *Acțiune în anulare — Acte supuse căilor de atac — Noțiuni — Acte care produc efecte juridice obligatorii — Aprecierea acestor efecte în funcție de conținutul actului — Luare în considerare a percepției pe care destinatarul actului o are asupra acestuia — Excludere*

(art. 263 primul paragraf TFUE)

2. *Ajutoare acordate de state — Examinare de către Comisie — Examinare globală a unei scheme de ajutor — Admisibilitate*

[art. 107 alin. (3) TFUE și art. 108 TFUE]

3. *Ajutoare acordate de state — Recuperarea unui ajutor ilegal — Obligație — Dificultăți de executare — Luări de poziție ale Comisiei în legătură cu măsurile de punere în aplicare propuse de statul membru — Caracter obligatoriu — Lipsă*

[art. 108 alin. (2) TFUE]

4. *Acțiune în anulare — Acte supuse căilor de atac — Noțiuni — Acte care produc efecte juridice obligatorii — Luare în considerare a formei actului — Limite*

(art. 263 primul paragraf TFUE)

1. Pentru a stabili dacă un act produce efecte juridice obligatorii în sensul articolului 263 primul paragraf TFUE, trebuie examinată însăși substanța actului respectiv. Existența unor astfel de efecte trebuie stabilită pe baza substanței actului în cauză și nu poate fi fondată pe alte elemente, în special pe percepția pe care ar putea să o aibă destinatarul ei. Prin natura sa, o asemenea percepție prezintă astfel un caracter subiectiv. Or, condițiile de admitere a unei acțiuni nu pot să depindă de elemente care pot varia în funcție de autorități, întreprinderi sau particulari.

(a se vedea punctele 68, 114 și 115)

2. În prezența unei scheme de ajutoare, Comisia nu este obligată să efectueze o analiză a ajutoarelor acordate în cazuri individuale în temeiul unei astfel de scheme. Aceasta se poate pronunța cu privire la caracteristicile generale ale schemei în cauză fără a fi obligată să examineze fiecare caz concret de aplicare. În cazul în care Comisia se pronunță astfel în mod general și abstract cu privire la o schemă de ajutoare de stat, o declară incompatibilă cu piața internă și dispune recuperarea sumelor primite în temeiul acesteia, revine statului membru obligația de a verifica situația individuală a fiecărei întreprinderi vizate de o astfel de operație de recuperare.

(a se vedea punctele 70 și 71)

3. Dacă un stat membru se confruntă cu dificultăți neprevăzute și imprevizibile pe durata punerii în aplicare a unei decizii în materie de ajutoare de stat, acesta trebuie să se adreseze Comisiei. Scrisorile Comisiei adresate autorităților naționale în cadrul punerii în aplicare a unei decizii a Comisiei care declară o schemă de ajutor nelegală și incompatibilă cu piața internă și care dispune recuperarea ajutoarelor în cauză, dar care nu identifică beneficiarii individuali ai acestor ajutoare și nu stabilește sumele exacte care trebuie restituite sunt lipsite de orice caracter obligatoriu. Într-un astfel de cadru, Comisia nu face decât să își exprime opinia cu privire la caracterul acceptabil din punctul de vedere al dreptului Uniunii Europene al măsurilor de punere în aplicare propuse de statul membru în cauză, ca urmare a dificultăților cu care acesta din urmă s-a confruntat.

(a se vedea punctele 72, 74 și 75)

4. Forma în care se adoptă un act este, în principiu, lipsită de relevanță pentru stabilirea admisibilității unei acțiuni în anulare. Se evită astfel ca forma sau denumirea atribuite unui act de către autorul său să poată conduce la excluderea acestui act de la orice acțiune în anulare, deși, în realitate, acesta ar produce efecte juridice. În schimb, forma unui act poate fi luată în considerare în măsura în care poate contribui la identificarea naturii actului.

În această privință, în ceea ce privește un act care are forma unei scrisori nedatate și nesemnate și care nu prezintă antetul Comisiei, acesta se prezintă ca un document informal, care nu are una dintre formele general utilizate de o instituție pentru a adopta un act care are drept efect sau drept obiect producerea de efecte juridice. Absența unor efecte juridice obligatorii produse de actul atacat, care decurge din substanța sa, este confirmată de forma în care acesta a fost adoptat.

(a se vedea punctele 85-89 și 92)